

ДАВИДЕНКО Михайло Іванович

Випускник автомобільного
факультету (1978)

Генеральний директор
ПрАТ «Київоблагропостач»

Народився 4 травня 1949 р. у с. Велике Устя Сосницького району Чернігівської області в сім'ї сільських трударів Івана Івановича та Галини Архипівни Давиденків, які виховали чотирьох дітей. Із самого дитинства Михайло Іванович цікавився технікою, особливо автомобілями, любов до яких прищепив батько, який у Велику Вітчизняну війну не раз ризикував життям, доставляючи на лінію фронту боєприпаси та вивозячи звідти поранених, а згодом пов'язав життя з автомобілями й у мирний час.

Тому не дивно, що після закінчення восьмирічної школи у 1964 р. М. І. Давиденко вступив до Глухівського технікуму механізації та електрифікації сільського господарства, де навчався із великим завзяттям та зацікавленням.

Трудову діяльність розпочав у квітні 1968 р. автомеханіком гаража в сільгоспі «Бондарівський» Сосницького району. Однак у травні його призвали до лав Радянської армії. Після демобілізації Михайло Давиденко пішов працювати водієм на автобазу Академії наук у м. Києві. Через деякий час, проявивши неабияке знання будови автомобіля, став техніком.

Однак, позаяк його завжди вабили нові знання та незвідані горизонти, Михайло Іванович не припинив упевненої ходи до професійних звершень на незаних, а тому цікавих теренах. У квітні 1971 р. він перевівся на роботу до спецмагазину № 2 «Сільгосптехніка» на посаду товарознавця. Маючи значні організаторські та професійні здібності, через деякий час став старшим інженером, а з 1978 р. — директором магазину «Сільгосптехніка». Спецмагазин забезпечував усі організації Києва запасними частинами для автомобілів ГАЗ, МАЗ, КраЗ, «Москвич», ЗАЗ, УАЗ, «Колхіда» тощо. Варто підкреслити, що на той час на території України магазинів такого рівня було зовсім мало, а на Київщині спецмагазин № 2 був єдиним.

У 1972 р. Михайло Іванович вступив на вечірнє відділення Київського інституту харчової промисловості, а через три роки перевівся до Київського автомобільно-дорожнього інституту на спеціальність «Автомобілі та автомобільне господарство». Нині М. І. Давиденко з особливою теплою та вдячністю згадує колектив викладачів КАДІ, зауважуючи, що завдяки їхній самозабутній праці та любові до своєї

справи він не тільки здобув професійні знання, а й зріс як особистість і навчався бути лідером.

Одночасно з навчання Михайло Іванович продовжував керувати магазином «Сільгосптехніка». Під його керівництвом у часи ринкових перетворень в економіці спецмагазин був перейменований спершу на «Спецбазу СГТ (сільськогосподарських товарів)», потім — на Підприємство матеріально-технічного забезпечення сільського господарства. Розширилися і його функції: крім запчастин до автомобілів, підприємство постачало та доставляло майже до 1000 різних господарств (радгоспів, колгоспів, дослідних господарств тощо) спецодяг, взуття, засоби захисту, шпакати, поліетиленову плівку, інший інвентар та інструменти. На нього були покладені також обов'язки із забезпечення підприємств харчової промисловості: розпочалися поставки кухонного інвентаря, цукру, різноманітних спецій.

У економічно непрості 90-ті рр. ХХ ст. кількість найменувань продукції, якою підконтрольне М. І. Давиденку підприємство забезпечувало організації та господарства, поступово зменшувалася. У 1992 р. було визначено, що асортимент складатиметься із запасних частин до автомобілів для забезпечення автогосподарства Києва та області.

Через три роки підприємство стало акціонерним товариством «Київоблагропостач», а на зборах акціонерів Михайла Давиденка неодноразово обирали до виконавчого органу товариства керівником. Нині він обіймає посаду генерального директора. Товариство реалізує запчастини до автомобілів DAEWOO, CHEVROLET, TATA, JAC, CHERY, GEELY, ВАЗ, ЗАЗ, ГАЗ, ЗіЛ, УАЗ, КАМАЗ, МАЗ, «Москвич», «Богдан», а також автотовари, електрообладнання, акумулятори, косметичку, рідини, фарби, гуми, інструменти, спецодяг і взуття, господарчі товари (повний асортимент — на сайті texsnab.kiev.ua).

Михайло Іванович Давиденко — досвідчений керівник із непересічними організаторськими здібностями, талановитий господарник, який береже свій колектив і завжди знаходить час для допомоги співробітникам. Більшу частину трудового життя він присвятив нинішньому ПрАТ «Київоблагропостач».

Разом із дружиною Валентиною виховали доньку Ірину, яка стала юристом, і сина Андрія, що нині працює в силових органах держави.